

dinh van
P A R I S

OVER

DINH VAN

In 1965 volgde Jean Dinh Van zijn buikgevoel en bracht een nieuw en uniek juwelenmerk op de markt. Van nature iconoclastisch, bewerkte hij het metaal met zijn handen zoals een beeldhouwer die zijn creatieve impuls achterna gaat. Jean Dinh Van had een eenvoudige visie op juwelen: een juwelenkunst die doordrongen is van design waarbij de juwelen voor iedereen zijn en die men altijd en overal kan dragen. Juwelen die de wetten van de Place Vendôme overstegen door voorwerpen uit het dagelijks leven naar een hoger niveau te tillen.

SLEUTELMOMENTEN.

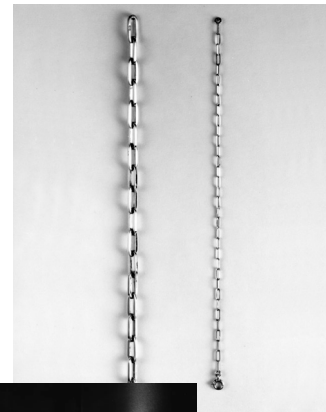

04

**DE GESCHIEDENIS VAN DE ICONOCLAST
VAN DE PLACE VENDÔME:
JEAN DINH VAN.**

05

BEELDHOUWER VAN JUWELEN.

12

DE REVOLUTIE VAN DE JUWELENKUNST.

16

DE CLAN DINH VAN.

18

AMERIKAANS AVONTUUR.

21

**JUWELEN VOOR ALLE DAGEN,
DAGELIJKS GEDRAGEN DOOR...**

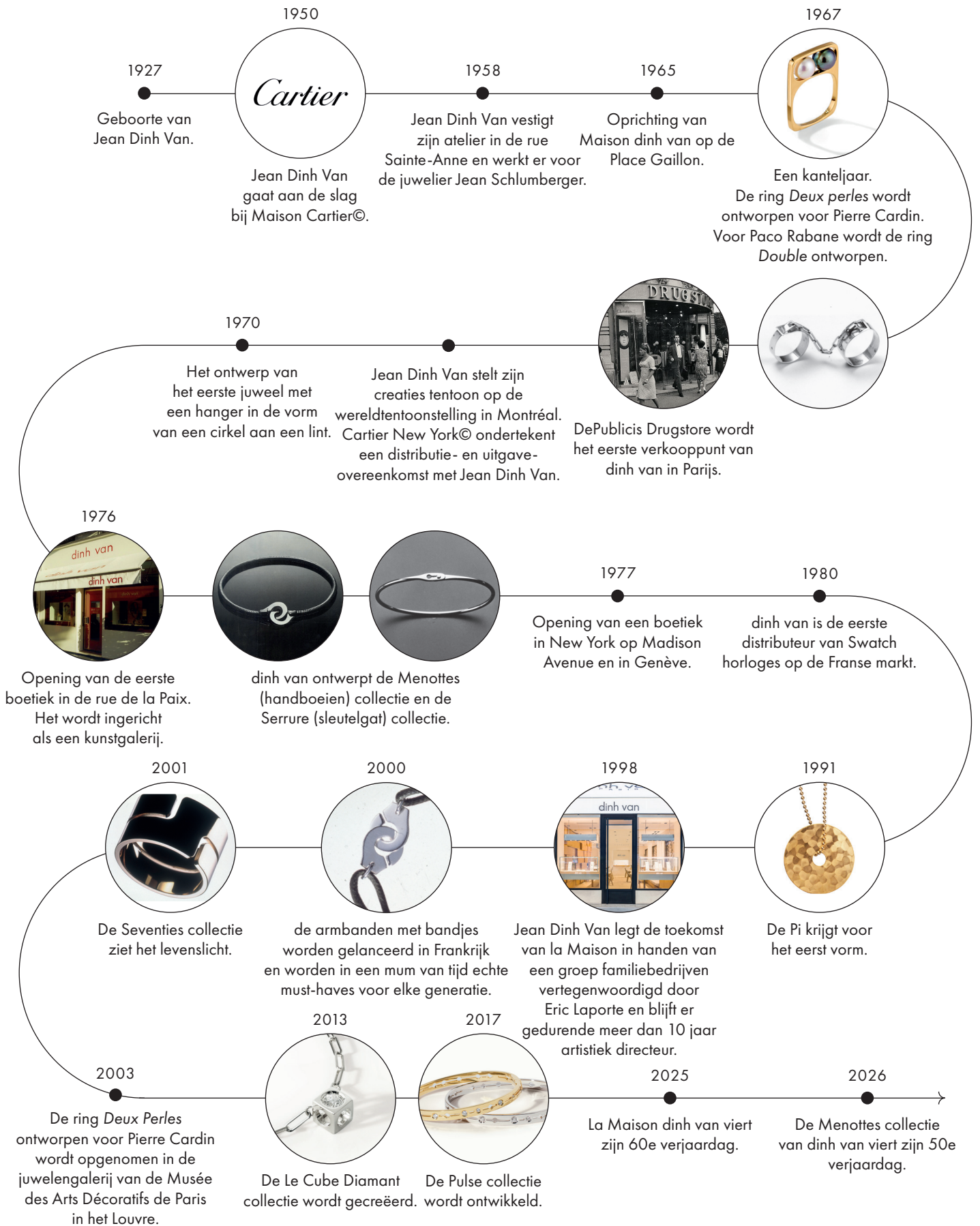

23

25

COLLECTIES.

SLEUTELMOMENTEN.

DE GESCHIEDENIS VAN DE ICONOCLAST VAN DE PLACE VENDÔME: JEAN DINH VAN.

Met een Bretoense moeder en een Vietnamese vader die zijn geboortegrond Indochina heeft verlaten en werkt als ambachtelijk lakwerker, ligt een toekomst in de juwelenkunst voor Jean Dinh Van niet voor de hand, integendeel. Het is dankzij zijn vader dat hij de wereld ontdekt die hem fundamenteel zal veranderen: *«Mijn vader, die Vietnam achter zich had gelaten tijdens de Eerste Wereldoorlog, was gespecialiseerd in Chinees lakwerk. Hij voorzag sigarettendossjes en sigarettенpijpjes, die heel populair waren in de jaren 1920 en 1930, van lak. Ik groeide op tussen de mooie voorwerpen. Maar de aantrekkingskracht die deze wereld op mij had was niet voorzien. Meer dan een aanraking van het metaal was er niet nodig om mijn passie te ontwakен...».*

*«Meer dan een
aanraking van
het metaal was
er niet nodig
om mijn passie
te ontwaken...»*

Interview *Le Temps* – Isabelle Cerboneschi & Jean Dinh Van – 28 juni 2006.

Na een studie in de tekenkunst aan de Arts décoratifs, leert hij op 17-jarige leeftijd werken als smid in een juwelenmakersschool. In 1950 wordt hij aangenomen bij Maison Cartier© waar hij tien jaar lang ervaring opbouwt naast Jeanne Toussaint. Hij werkt er aan exclusieve juwelen voor de grootste sterren van toen, zoals de hertogin van Windsor.

In 1958 kiest hij ervoor om Cartier© achter zich te laten en voor zichzelf te starten. Jean Dinh Van vestigt zich in een atelier in de rue Saint-Anne in Parijs en werkt voor de juwelier Jean Schlumberger die destijds samenwerkte met Tiffany & Co. In 1960 slaat hij de handen in elkaar met een groep jonge ontwerpers (Janos Borovi, Henri Gargat, Gilles Jonemann, Claude Pelletier) die de ambitie hebben om juwelen uit het traditionele keurslijf van preciositeit te bevrijden.

In 1965 besluit Jean Dinh Van zijn buikgevoel te volgen en richt hij zijn eigen Maison op. Hij vestigt zich eerst op de Place Gaillon en doet een frisse wind waaien door de juwelenkunst te voorzien van een vleugje design met zijn gesculpteerde juwelen.

La Maison ontwerpt grafische, strakke en moderne juwelen en kenmerkt zich zo met zijn unieke stijl. Dinh van brengt juwelen naar de gewone mens en creëert alledaagse luxe voor zichzelf, het tegenovergestelde van de traditionele juwelenkunst.

Bevrijd uit hun keurslijf zijn deze juwelen voor de vrije, geëmancipeerde en sterke vrouw die haar juwelen draagt voor zichzelf en niet voor de ogen en blikken van een ander.

Jean Dinh Van vindt de moderne juwelenkunst uit, volgens hem staat echte luxe voor eenvoud.

De waardevolle juwelen van dinh van breken met de wetten van de juwelenkunst door zich te inspireren door dagelijkse voorwerpen en deze te sublimeren. Ze zijn onweerstaanbaar en zijn één met onze huid.

dinh van brengt juwelen
naar de gewone mens
en creëert alledaagse
luxe voor zichzelf.

La Maison dinh van is geboren uit het verlangen om de wetten van de juwelenkunst door elkaar te schudden en de wens om sierraden te creëren die zich eenvoudig laten dragen voor elke gelegenheid. Jean Dinh Van is een non-conformist die juwelen ontwerpt die tegen de stroom ingaan en die zijn inspiratie uit de details van ons dagelijkse leven haalt. Puur functionele voorwerpen die eenvoud uitstralen (een sleutel, een sleutelgat, een scheermesje of zelfs punaises) worden verheven naar waardevolle motieven en krijgen een adellijke uitstraling dankzij het metaal. Zijn innovatieve en moderne stijl onderscheidt zich snel in de sector van de juwelenkunst. Hij laat zich inspireren door moderne kunst, architectuur en geometrische vormen om stukken te creëren die strak, minimalistisch en voor zichzelf zijn. Doorheen zijn ontwerpen, creëert hij een eigen definitie van luxe. Eentje waarbij discretie en niet het uiterlijk vertoon centraal staat en die juwelen vormgeeft waarbij de esthetiek wordt teruggebracht naar de essentie. Luxe die dagelijks gedragen kan worden, als ware het echte partners. Voorwerpen die men koestert en die passen bij elke stijl of gelegenheid.

Terwijl de juwelenkunst al eeuwen bestaat volgens het principe van familiale overdracht, ontstaan er dankzij dinh van clanjuwelen die niet gebonden zijn aan leeftijd of gender. Het wordt eerder gedeeld dan nagelaten en kenmerkt de gemeenschappelijke aansluiting tot een moderne esthetiek die neigt naar het universele.

INTERVIEW.

Le Temps,
Isabelle Cerboneschi
& Jean Dinh Van,
28 juni 2006.

Le Temps: Wat was er zo bijzonder aan de sfeer in de jaren 1960 dat ertoe heeft geleid dat u brak met de traditionele juwelenkunst?

Jean Dinh Van: In de eerste plaats was er mijn karakter. Ze mochten me dan wel een toekomst garanderen in de ateliers van Cartier© en me beloven dat ik later diegene zou zijn die zou mogen werken aan de juwelen van de Hertogin van Windsor, op een dag ben ik er toch vertrokken. Ik kan niet uitleggen waarom, ik volgde mijn buikgevoel. In die tijd was er een ware revolutie aan de gang in de wereld van de mode, meubelen en architectuur waar nieuwe merken geboren werden. En in de juwelenwereld? Niks! Ik wou juwelen naar de gewone mens brengen. Vrouwen begonnen zich te emanciperen en ik wilde ervoor zorgen dat ze haar eigen ringen of armbanden zou kunnen kopen.

Le Temps: Hoe verklaart u dat die signatuur, die zo persoonlijk is, 30 jaar later nog steeds in de mode is?

Jean Dinh Van: Eenvoud? Ik herinner mij een waarschuwing die ik aan het begin van mijn zelfstandige carrière heb gekregen: «Let op dat je niet in een impasse terechtkomt». Het klopt dat materiaal weghalen totdat er niks meer weg te halen valt en vormen terug te brengen naar hun meest minimalistische vorm, een risico is. Ontwerpen moeten voorop lopen maar niet te veel. Anders zijn er slechts een paar tiental personen geïnteresseerd. En dat is niet mijn bedoeling.

Le Temps: Was dit het beroep waar u als kind van droomde?

Jean Dinh Van: Neen, zeker niet. Toen ik in het middelbaar zat, zei ik dat ik officier wilde worden in de marine. Mijn vader, die Vietnam verlaten had tijdens de Eerste Wereldoorlog, was gespecialiseerd in Chinees lakwerk. Hij voorzag sigarettendossjes en sigarettenpijpjes, die heel populair waren in de jaren 1920 en 1930, van lak. Ik groeide op tussen de mooie voorwerpen. Maar de aantrekkingskracht die deze wereld op mij had was niet voorzien. Meer dan een aanraking van het metaal was er niet nodig om mijn passie te ontwaken...

«Het dagelijkse leven heeft een grote invloed op alles wat ik doe.»

« *Waarom geen sleutelhanger? [...] En die sluiting werd uiteindelijk een juweel. »*

Le Temps: Goud dat door uw handen ging, kreeg een ander uiterlijk: niet gepolijst noch geborsteld.

Jean Dinh Van: Voordat ik bij Cartier© begon, volgde ik een opleiding tot smid. Daarna leerde ik juwelen maken volgens de klassieke methode, met grote smaragden, gekaste edelstenen en overal stenen. Toch ben ik de beweging van het ijzer smeden nooit vergeten. Toen ik het idee kreeg voor de 'Pi' hanger, wilde ik dit in fijn goud. Om goud hard te maken moet het echter gewalst en met een hamer bewerkt worden. De juwelen werden na elkaar vervaardigd. Elk stuk is uniek. In het begin was ik degene die de hamer hanteerde!

Le Temps: Werden deze juwelen geïnspireerd door één persoon in het bijzonder?

Jean Dinh Van: Neen. De ontwerper is als een soort filter. Er is de stad, het geluid, de geur, er zijn ontmoetingen en dan is er nog de eeuw waarin we leven. Al die elementen worden vertaald naar een schilderij, een beeldhouwwerk, een parfum of een juweel. Het dagelijkse leven heeft een grote invloed op alles wat ik doe.

Le Temps: De armband Menottes is die het gevolg van een echte ervaring?

Jean Dinh Van: In een zekere zin, maar niet op de manier waar u aan denkt. De sleutel van mijn appartement had die vorm. Ik zag en raakte die elke ochtend en avond aan tot ik op een dag tegen mezelf zei dat dit wel eens het startpunt van iets zou kunnen zijn. Waarom geen sleutelhanger? De sleutels van de auto werden aan de ene kant vastgemaakt en de huissleutels aan de andere kant. Ik dacht bij mezelf dat dat niet slecht was, het hield goed stand. Dus waarom er dan geen sluiting van maken? En die sluiting werd uiteindelijk een juweel. Een toevallige evolutie...

Le Temps: Draagt u juwelen?

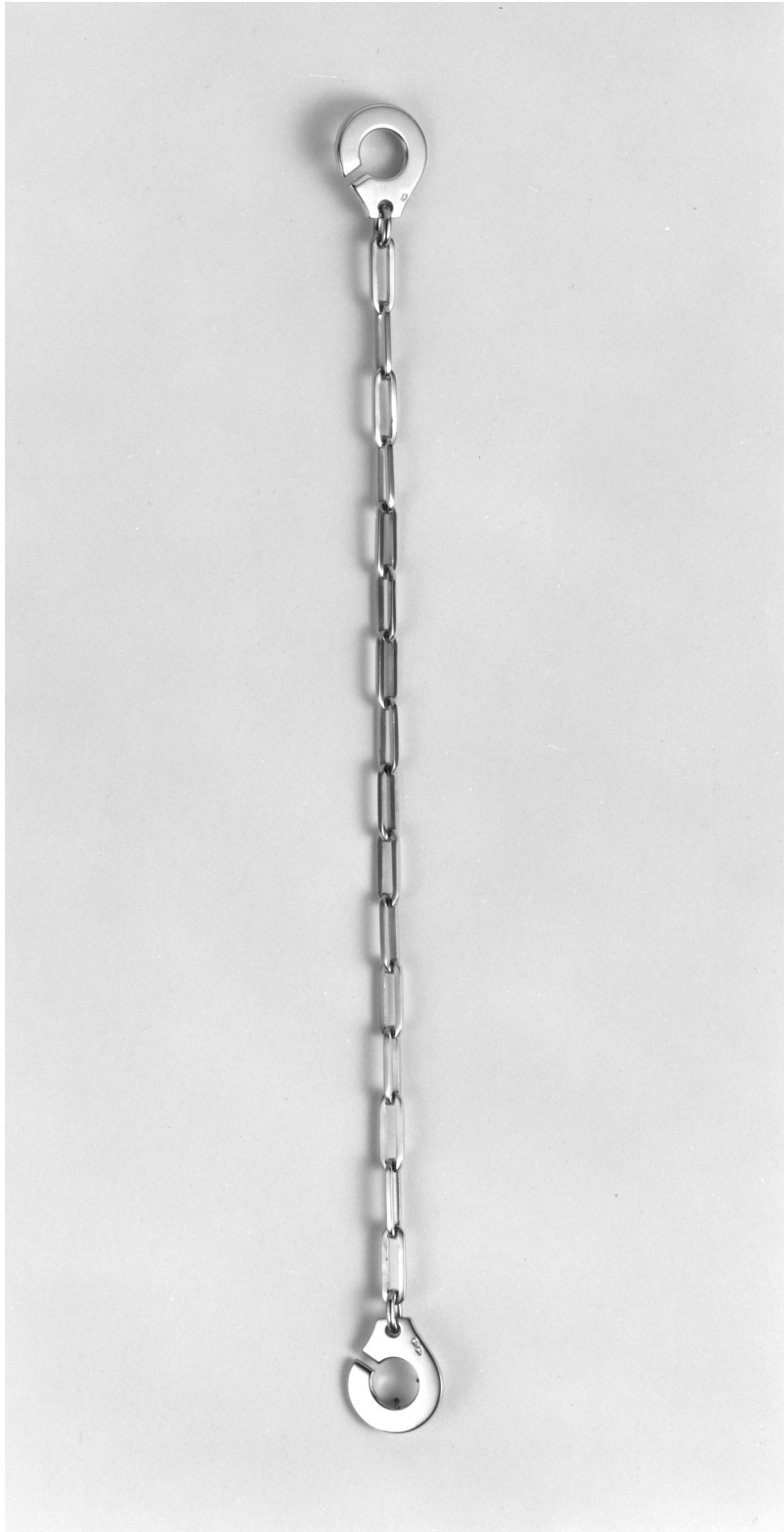
Jean Dinh Van: Mijn trouwring. Maar niet altijd want het is storend. Ik hou niet in het bijzonder van juwelen. Ik hou ervan om ze te maken, om te zien hoe anderen ze dragen maar ik kan zonder. Dat is ontwerpen. Ik begin aan het pad en de persoon zet daarna zijn eigen weg voort. Het juweel wordt dan iets anders. En dat is wat ik zo interessant vind aan dit beroep, meer dan het voorwerp zelf.

Le Temps: De hanger 'Pi' is vrij symbolisch. Kan een voorwerp volgens u een magische gedachte overbrengen?

Jean Dinh Van: Eerst wou ik een muntstuk uitvinden. In plaats van een euro zou er dan een Dinh geweest zijn. Ik had munten gemaakt uit fijn goud die elk 5 gram weegden. Ik dacht dat we op die manier, als we geen geld meer zouden hebben, het goud steeds konden inruilen voor de waarde van het gewicht. Het is begonnen als een verpletterde gouden bol met een vierkanten opening. Maar de overheid moest er niks van weten (lacht). Ik zou heel graag juwelen gecreëerd hebben die magie in zich hadden.

Le Temps: Als u een nieuw juweel zou moeten creëren, wat zou het dan zijn?

Jean Dinh Van: Ik zou mijn motor terug in gang moeten zetten om iets te vinden dat we vandaag graag in ons bezit zouden hebben... Ik heb de indruk dat het minder liefdevol zou zijn. De jaren 1960 en 1970 waren heel inspirerend. Er was een soort luchtigheid, een bijzondere vrolijkheid die is verdwenen. Volgens mij is het leven lastiger geworden...

*«Eerst moet men met
de handen aan de slag,
dan pas met de geest.
Meer dan een aanraking
van het metaal was er
niet nodig om de passie
te ontwaken:
ik hield van goud! »*

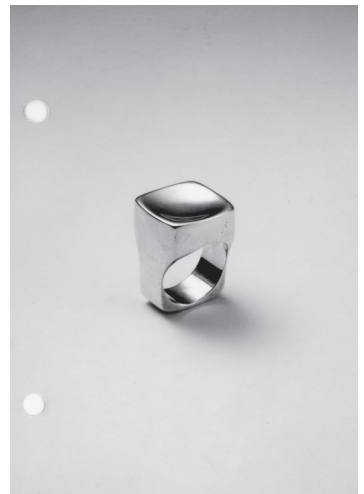
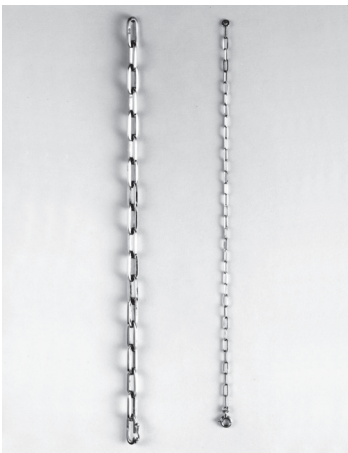
Jean Dinh Van

BEELDHOUWER VAN JUWELEN.

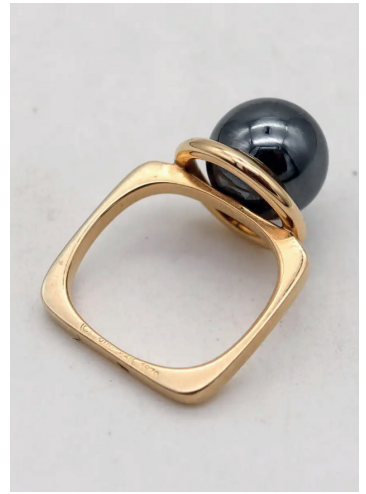
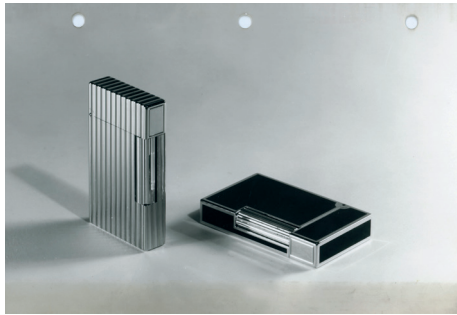
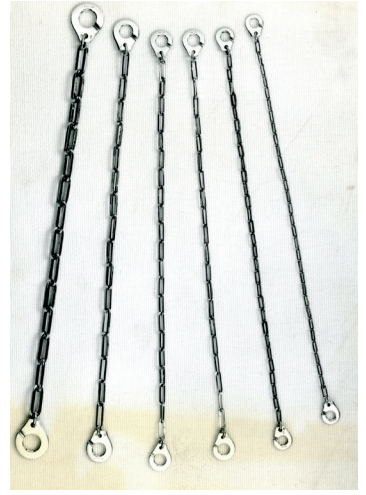
Op 17-jarige leeftijd leert Jean Dinh Van smeden in een juweliersschool. In deze opleiding in de vuurkunsten blijkt hij een natuurtalent te zijn voor het sculpteren van materiaal. Jean Dinh Van tekende niet, hij startte direct met het materiaal, sculpteerde het metaal en volgde zijn buikgevoel. Hij hield ervan om te spelen met vormen en volumes terwijl hij steeds op zoek ging naar de essentie. Hij haalde plezier uit het combineren van materialen die nooit eerder waren samengebracht zoals goud en staal.

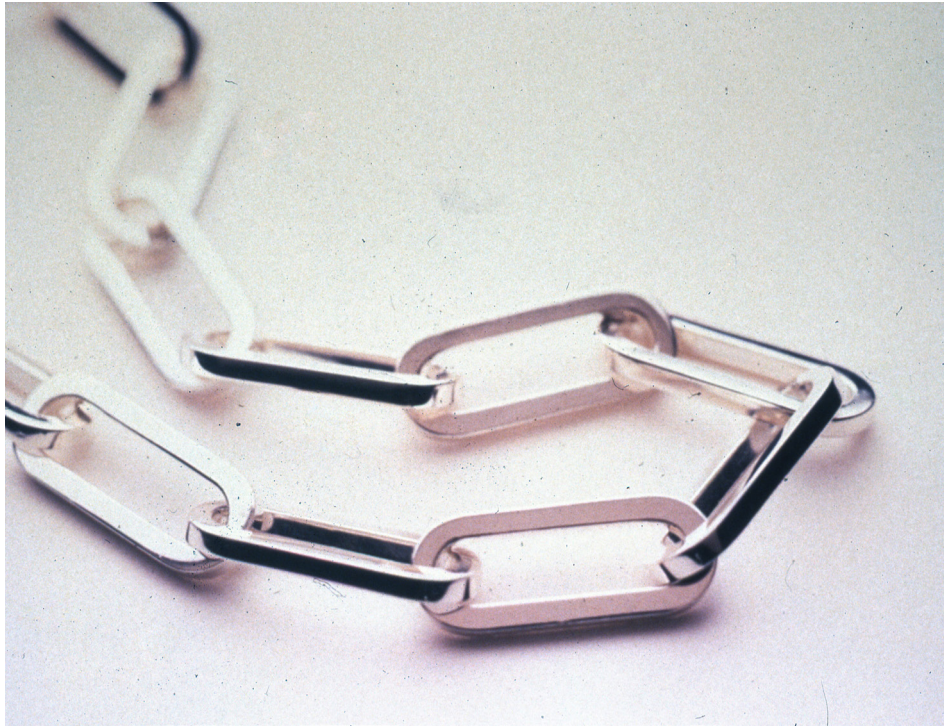
Een unieke werkwijze die het verschil heeft gemaakt. Hij heeft tal van stukken gemaakt, designobjecten, sculpturen, waaronder weelderige en architecturale ringen, waarbij we dit spel tussen de leegte en het volle terugzien. Vierkante of tubulaire ringen, armbanden in halve cirkels...

ARCHIEVEN.

ARCHIEVEN.

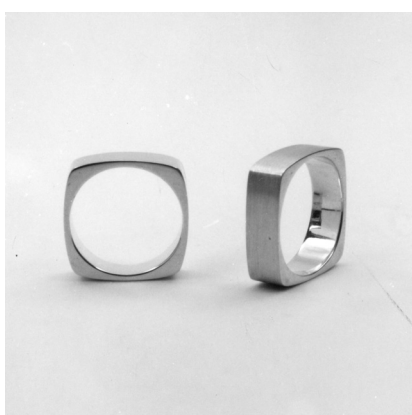
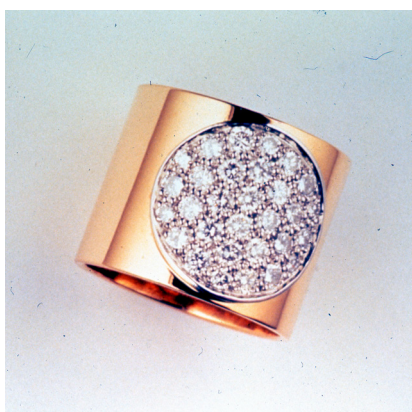
DE REVOLUTIE VAN DE JUWELENKUNST.

De visie van Jean Dinh Van begrijpen betekent ook kijken naar de jaren 1960 en de bruisende cultuur van toen die voor een revolutie zorgde in tal van disciplines en sectoren. *« Ik kom steeds terug naar toen er al een revolutie had plaatsgevonden in de wereld van mode en meubels terwijl de tijd in de juwelenkunst stil bleef staan. We zien dat wat ik dertig jaar geleden heb gecreëerd nu iets is wat veel voorkomt maar vroeger bestond dat helemaal niet. »* Jean Dinh Van.

De jaren 1960 brengen heel wat structurele veranderingen met zich mee in Frankrijk en maken plaats voor luchtigheid en vrolijkheid. Seksuele emancipatie, de opkomst van design, vrouwen nemen de anticonceptiepil, gaan dansen bij Castel, dragen futuristische jurken van Paco Rabanne of minirokjes van Courrèges, lezen Françoise Sagan... Mode, design en architectuur breken met de tradities en innoveren volop. Enkel de juwelenkunst moest nog vernieuwd worden.

Jean Dinh Van, geïnspireerd door deze veranderingen, wilde juwelen uit de kluis halen en ze toegankelijker maken om met nieuwe blik naar de juwelenkunst te kijken. Nog beter anticiperen op de ambities van de moderne vrouw, breken met oude tradities van de sieraden- en hogere juwelenkunst, dat was het verlangen. *« Het juweel moet niet opzichtig zijn. Het moet de persoonlijkheid weerspiegelen van de vrouw die het draagt omdat ze het juweel altijd wil dragen en niet enkel uit de kluis wil halen voor bijzondere gelegenheden. »* Jean Dinh Van.

De traditie in de juwelenkunst schrijft ronde ringen voor, Dinh Van ontwerpt vierkante ringen. Bij klassieke juwelen is de sluiting verborgen, Dinh Van maakt er het belangrijkste gegeven van. De collecties Menottes of Serrure zijn hier het beste voorbeeld van.

Juwelen die uit de kluis
gehaald worden
en zichtbaar worden
in het straatbeeld.

Juwelen waarbij geometrie centraal staat en die voor iedereen zijn, ongeacht gender. Ze worden zowel overdag als 's avonds gedragen door vrouwen én mannen en zijn zo een onmisbaar deeltje van het dagelijkse leven. Een inclusieve aanpak zonder grenzen die bepaald worden door gender was destijds vooruitstrevend en is vandaag meer dan ooit resoluut eigentijds.

DE CLAN DINH VAN.

Ondergedompeld in de mondaine wereld van Parijs, maakt Jean Dinh Van kennis met verschillende personen zoals Pierre Cardin, Paco Rabanne, César, Marie-Françoise Bleustein-Blanchet... Zij zullen nadien stuk voor stuk meeschrijven aan de geschiedenis van la Maison.

Na meerdere jaren in het universum van de haute couture beslist Pierre Cardin een prêt-à-porter collectie op de markt te brengen die destijds heel wat ophef veroorzaakte. Hij was de eerste mode-ontwerper om een prêt-à-porter modeshow te organiseren geïnspireerd door de haute couture en bovendien in de grote warenhuizen op de boulevard Haussmann. Samen met Paco Rabanne en André Courrèges wordt hij aanzien als de grondlegger van de futuristische mode in de jaren 1960. Een visie die sterk aanleunt bij die van Jean Dinh Van met uniseks collecties, geometrische vormen en quasi gesculpteerde volumes. Hij zorgt ervoor dat mode van zijn aristocratisch voetstuk wordt gehaald en laat zich gelden in de straten van Parijs, Londen en New York.

Een samenwerking tussen Jean Dinh Van en Pierre Cardin lag dus voor de hand. In 1967 ontwerpt Jean Dinh Van « *het eerste moderne juweel* » voor de mode-ontwerper, de ring *Deux Perles* die vandaag te zien is in het Musée des Arts décoratifs in Parijs. Het houdt het midden tussen een ring en een zegelring, bestaat uit 18K geel goud en is bezet met twee gekweekte parels waarvan een in het grijs werd getint. Het is deze ring die het startpunt zal worden van de trend rond vierkante juwelen.

Voor Paco Rabanne ontwierp hij met name de ring *Double*. Een ontwerp in het zilver waarbij twee ringen met elkaar verbonden worden door een ketting om de unieke en futuristische stijl van Paco Rabanne als mode-ontwerper te weerspiegelen.

In 1980 stelt Jean Dinh Van in zijn boetiek-galerij, destijds gelegen in de rue de la Paix 7, samengeperste juwelen tentoon van de kunstenaar César. De juwelen, waaronder de beroemde *Sein* en de hanger *Sein moulé* gedragen door danseres Trucula Bonbon van de Crazy Horse, zijn gemaakt van andere juwelen die als schroot verkocht waren.

Marie-Françoise Bleustein-Blanchet, dochter van de oprichter van Publicis, zorgde ervoor dat zijn juwelen verkocht konden worden in de Publicis Drugstore in Saint-Germain-des-Prés, dat zo het eerste verkooppunt wordt van het merk. De keuze voor deze destijds mythische plaats die bovendien voor iedereen toegankelijk was (en niet bij een juwelier) om zijn ontwerpen op de markt te brengen, bevestigt zijn verlangen om te breken met de traditionele wetten van de Franse juwelenkunst.

JEAN DINH VAN

César déjà célèbre pour ses compressions et expansions vient de créer une ligne nouvelle de bijou :

Des pendentifs en forme de seins.

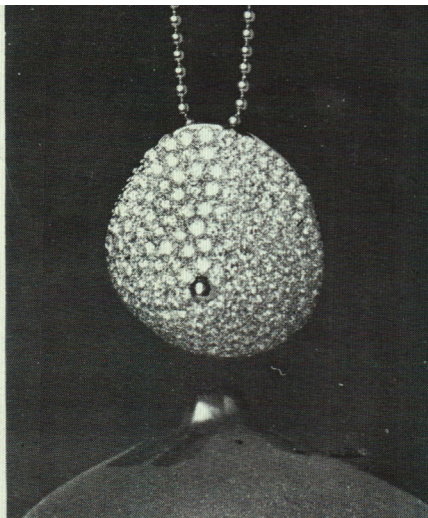
« César moule le sein d'une danseuse du Crazy Horse. Ce sein est agrandi à plus de cinq mètres pour les usines de parfum Rochas à Poissy.

Puis il eut l'idée d'en faire un bijou ».

Exposition en exclusivité chez :

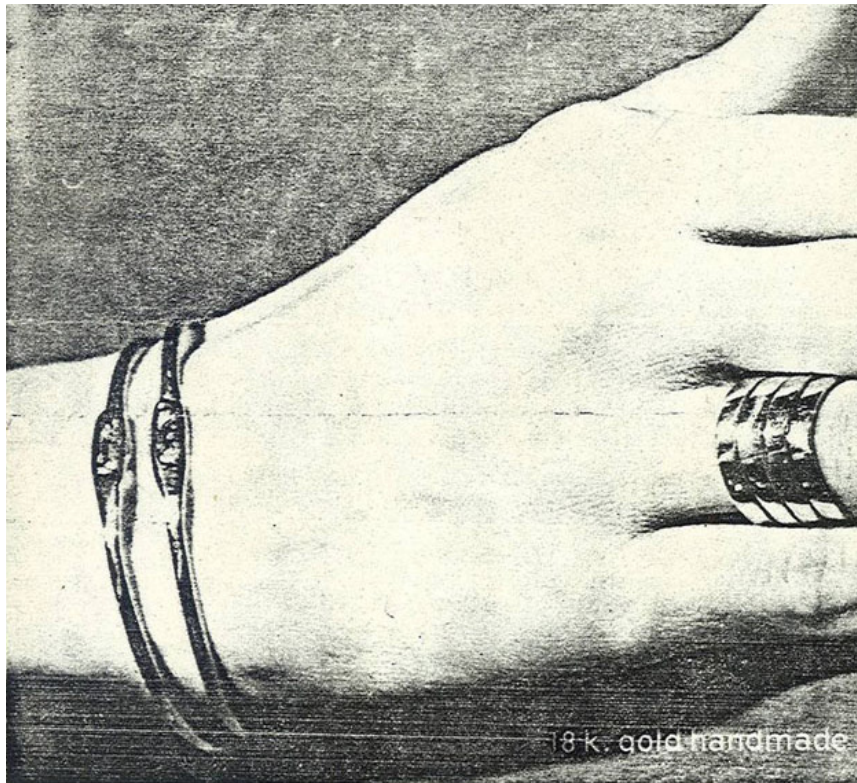
JEAN DINH VAN - 7, rue de la Paix - 75002 Paris.

— Le sein des seins. Pièce unique.
Pendentif or jaune entièrement pavé de brillants : 10 cts.

**AMERIKAANS
AVONTUUR.**

18 k. gold handmade

paris, geneva and now new york

jean dinh van®
joaillier

for people who love the essential
even with jewelry

now exclusively at: **jean dinh van**
737 madison ave. at 64 st.
new york tel. 734-7521

1967 is een kanteljaar voor Jean Dinh Van en is de start van het Amerikaanse avontuur.

Jean Dinh Van wordt gezien als een van de meest talentvolle juweliers in Frankrijk en krijgt de mogelijkheid om deel te nemen aan een wereldtentoonstelling in Montréal. Daar wordt hij opgemerkt door de teams van Cartier New York© die beslissen om zijn ontwerpen te verkopen in hun boetiek op 5th Avenue en in Palm Beach. Een doorslaggevend keerpunt.

Gedurende tien jaar houdt Jean Dinh Van de supervisie over de vervaardiging van zijn juwelen in de ateliers van Cartier New York© op 5th Avenue. De stukken dragen de dubbele signatuur Cartier© en dinh van. De samenwerking met Cartier New York© spreidt zich uit over heel Noord-Amerika.

Toch stopt het Amerikaanse avontuur niet hier. Bepaalde stukken van de hand van Jean Dinh Van worden vandaag tentoongesteld in het Museum of Fine Arts van Boston. Deze stukken maken deel uit van de nalatenschap van Daphné Farago, een kunstverzamelaar met een passie voor ambachtelijke voorwerpen, meubels en hedendaagse juwelen. Mevrouw Farago wordt aanzien als de grootste donateur van ambachtelijke voorwerpen in de geschiedenis van het museum. Ze heeft de collectie van het Museum of Fine Arts ingrijpend veranderd dankzij haar donatie van meer dan 950 voorwerpen.

Een aanwezigheid in de Verenigde Staten die in 1977 leidde tot de opening van een boetiek op de beroemde Madison Avenue in New York.

JUWELEN VOOR ALLE DAGEN, DAGELIJKS GEDRAGEN DOOR...

Diane Kruger
[@dianekruger](#)

Catherine Deneuve

Léa Drucker
[@leadruker](#)

Jean-Paul Belmondo

Lily Collins
[@lilycollins](#)

Gigi Hadid
[@gigihadid](#)

Reese Witherspoon
[@reesewitherspoon](#)

MENOTTES DINH VAN

De Menottes dinh van, eerst geïnspireerd door een sleutel en vervolgens door een sleutelhanger in 1976, reizen door de tijd en zijn het tijdloze en hedendaagse juweel bij uitstek dat la Maison typeert.

Jean Dinh Van wilde zijn verschillende sleutels eenvoudig uit elkaar kunnen houden. Daarom creëerde hij een sleutelhanger met een systeem dat werkte met een afneembare sleuf.

Vertrekkend van een praktisch voorwerp uit het dagelijkse leven wordt dit vernuftige systeem, eens bevestigd aan een ketting, een sluiting. Bij traditionele juwelen wordt de sluiting verborgen. Dinh van doet het omgekeerde en maakt er een centraal element van. Een sluiting die een juweel wordt.

De sluiting krijgt al snel de naam Menottes dinh van want van zodra ze in elkaar zitten, is het haast onmogelijk om ze los te maken.

Symbolisch voor de eeuwige band tussen twee wezens, werd hij eerst als zichtbare sluiting van een ketting gedragen. Vandaag vinden we dit terug op ringen, oorbellen en armbanden met een uitgesproken hedendaagse kracht.

LE CUBE DIAMANT

In de jaren 1970 bedacht Jean Dinh Van de perfecte verbintenis tussen twee essentiële vormen: de cirkel en het vierkant.

De esthetiek 'cube diamant', eveneens bekend als de Asia collectie, was het middelpunt van tal van creaties die Jean Dinh Van rechtstreeks in het metaal sculpteerde. Deze variaties van de 'cube diamant' – vol, hol, met of zonder diamanten, in geel of wit goud – zijn de eerste relatie van het huis met het spel tussen vulling en leegte. De volgende jaren volgen kettingen, ringen, armbanden en oorbellen elkaar op.

In 2013 haalt dinh van inspiratie uit de vorm en het motief om de lijnen aan te passen om nieuwe variaties te creëren en lanceert het officieel de collectie Le Cube Diamant zoals we ze vandaag kennen.

In 2016 gaan ze een stap verder met het motief door een design met twee 'diamanten kubusjes' in eenzelfde ontwerp. Dit motief is terug te vinden in armbanden en ringen om op die manier nog meer te benadrukken dat de notie van kubussen en vierkanten slechts één geheel vormen.

Vandaag is Le Cube Diamant een collectie waar men niet omheen kan, door de

geschiedenis en het hedendaagse design waarbij twee tegengestelde vormen samenkomen als omhelzing van een gesublimeerde diamant.

Le Cube Diamant is een collectie die geïnspireerd is door het contrast tussen het ronde van de diamant, teken van spiritualiteit, en de kwadratuur van de ring, symbool voor stabiliteit. Op die manier is de collectie het toonbeeld van het onnavolgbare design van dinh van.

De kracht van deze collectie? De meest waardevolle steen die dagelijks gedragen wordt zonder uiterlijk vertoon.

PULSE

De Pulse collectie is uitgebracht in 2017 en valt op dankzij bijzondere proporties en architecturale en gesculpteerde lijnen. Met de licht gebeitelde contouren, opengewerkte vormen en diamanten die op een discontinue en ritmische manier toegevoegd zijn, herinnert het design van

Pulse aan de noten die een muziekstuk vormgeven. Een stedelijke en moderne collectie die bestaat uit eenkleurig wit, geel of rosé goud passend bij een uniseks garderobe en die trouw blijft aan de originele visie van dinh van waarbij diamanten symbool staan voor de hartslag.

Met de licht gebeitelde contouren, opengewerkte vormen en diamanten die op een discontinue en ritmische manier toegevoegd zijn, herinnert het design van Pulse aan de noten die een muziekstuk vormgeven.

SERRURE

Het startpunt van de collectie Serrure was het verlangen van Jean Dinh Van om de perfecte en minimalistische ring te creëren, ontdaan van elk mechanisme: zijn ring.

Zoals een beeldhouwer is Jean Dinh Van hier begonnen met handwerk om de vorm van zijn ring tot stand te brengen. Hij bestudeert de plasticiteit, de elasticiteit en de weerstand totdat het perfecte evenwicht ontstaat tussen een gouddraad die soepel genoeg is om zich te openen maar stevig genoeg om zijn vorm niet te verliezen.

Net zo duidelijk als een lijn getrokken met potlood, zonder enige vorm van opsmuk, is dit het resultaat van een perfecte balans tussen de proporties. Er is niet meer dan een gouddraad nodig en een lichte klop met de hamer om het uiteinde af te platten en een sluiting toe te voegen die doet denken aan een sleutelgat. Het ingenieuze en delicate sluitingssysteem is functioneel, in een handomdraai kan men op die manier de armband aan of uit doen.

Sinds de lancering in 1976 zijn de pure lijnen met een aangeboren gevoel voor structuur van de Serrure ringen en armbanden het perfecte juweel voor elke dag. Eén dat steeds rond de pols kan blijven zitten en die eenvoudig gecombineerd kan worden met andere juwelen.

PI

Deze gouden talisman werd voor het eerst vormgegeven in 1991. Het is geïnspireerd door de antieke Chinese kunst en symboliseert de hemel, het oneindige en het idealisme. Het is een moderne interpretatie van de essentiële medaille die hoort bij het verhaal van de drager.

De Pi wordt eerst heel zacht gemaakt en komt vervolgens opnieuw tot leven met heel gerichte hamerslagen met de hand. Een duizendjarige techniek die nog door de Maya's gebruikt werd om het metaal van hun sieraden te bewerken. Het bewerken met de hamer is cruciaal voor de versteviging van de Pi en het goede behoud ervan.

Elk stuk wordt met de hand bewerkt en wordt zo een uniek ontwerp.

De collectie Pi heeft tal van artiesten geïnspireerd om capsules te creëren voor la Maison dinh van. In 2004 heeft designer Milan Vukmirovic, mede-oprichter van de boetiek Colette, de beroemde Pi opnieuw geïnterpreteerd als witte agaat op geel goud en als zwarte onyx op zilver. In 2010 is het de beurt aan Lapo Elkan die de 'Pi Independent' lijn creëert met schijven uit koolstof.

SEVENTIES

Deze collectie doet een frisse wind waaien en getuigt van creatieve durf om de geest van dit weelderig decennium weer tot leven te wekken.

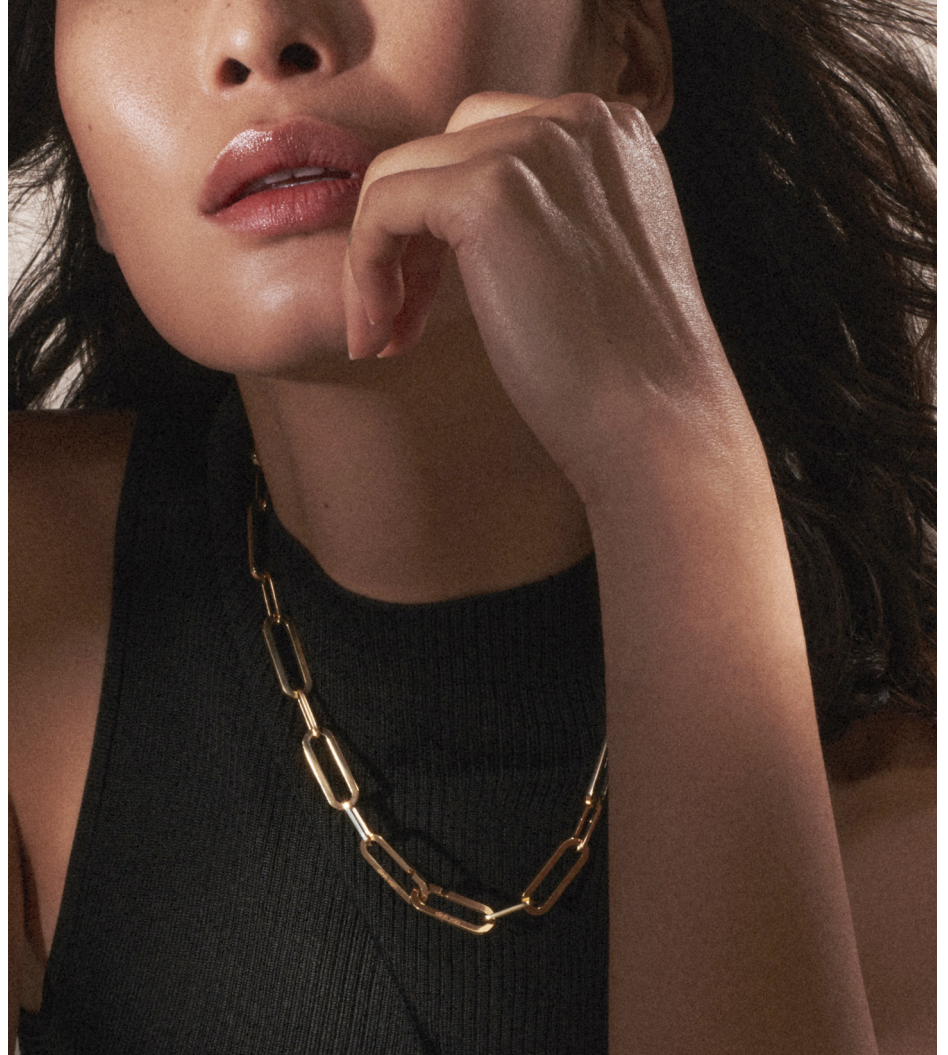
Geïnspireerd door de ring van een sleutelhanger, een voorwerp dat bij uitstek deel uitmaakt van het dagelijkse leven en een onneindige inspiratiebron voor Jean Dinh Van. De Seventies juwelen kenmerken zich door afgeronde vormen, strakke en opengewerkte lijnen die het perfecte huwelijk vormen tussen een vintage geïnspireerd design en de strakke stijl van een hedendaags ontwerp.

De collectie geeft vorm aan de vlakke tint van massief goud dankzij kronkelige uitsnijdingen die vervlochten lijken te zijn met het lichaam als organische en bewegende totems.

De Seventies ontwerpen, waaronder ringen van verschillende maten, armbanden of manchetten, bekleden en benadrukken getekende en sculpturale silhouetten.

MAILLON

In de juwelenkunst worden schakels in de eerste plaats aanzien als een verbindingslement. In 1968 beslist Jean Dinh Van om de schakel een bijzondere rol toe te schrijven. De schakel wordt met de hand bewerkt totdat er een nieuwe ongeziene vorm ontstaat: een rechthoek met afgeronde hoeken dat zo de eerste schakel wordt met een vierkante doorsnede.

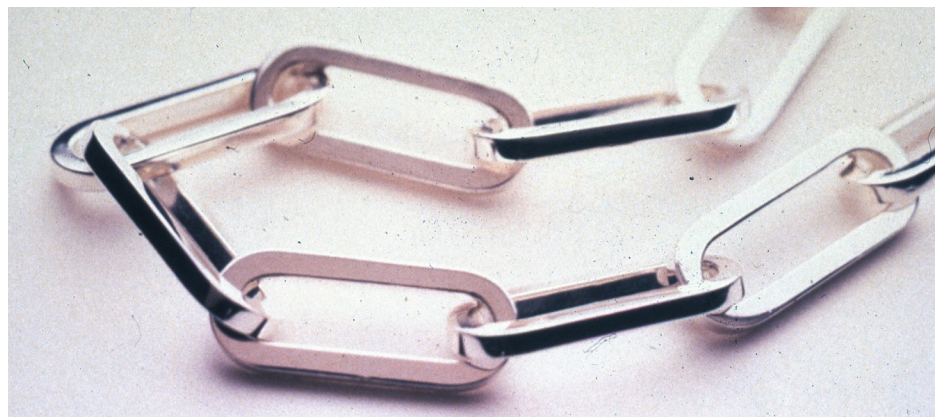

Met een quasi-sculpturale aanpak waarbij men niet weet waar het begint of eindigt, wordt deze primaire vorm een signatuur van het merk. Als delicate oefening van overvloed is de verbinding van de verschillende schakels een spel van volume en assymetrie. Op die manier wordt de zorg van de compositie die eigen zijn aan de ontwerpen van Dinh Van naar voren gebracht.

Een collectie die geïnspireerd is door de beroemde kettingen op de place de l'Opéra in Parijs waarbij de schakels

bijeengebracht worden en elkaar aanvullen door middel van inkepingen en zo een oneindig aantal combinaties tot leven brengt. Twee armbanden die samen een indrukwekkende en begeerlijke choker vormen.

Vier armbanden die samengebracht worden tot ketting met twee of drie rijen die de buste zo als het ware voorzien van een alles-in-één borststuk of die gedragen wordt als draadvormig sautoir, in functie van het verlangen.

HUWELIJK

Jean Dinh Van is een erfgenaam van het functionalisme en is de eerste die de notie van comfort introduceert in de juwelenkunst. In essentie zijn trouw- en verlofingsringen juwelen voor het leven maar Jean Dinh Van ziet ze in de eerste plaats als partners van ons dagelijkse leven, het zijn « *juwelen die uit de kluis gehaald worden en zichtbaar worden in het straatbeeld* ».

Dankzij de vierkante vorm zijn de vervlofingsringen Flore en Capucine (zo genoemd als eerbetoon aan Parijs) in een oogopslag herkenbaar en zo ontworpen dat ze niet om de vinger draaien.

De ring met twee rijen, die voortkomt uit de collectie Le Cube Diamant, brengt twee essentiële geometrische vormen samen: de cirkel als symbool voor spiritualiteit en het vierkant als symbool voor stabiliteit. De gesublimeerde diamant, omhuld door twee stroken, wordt op een etherische wijze naar voren gebracht en lijkt wel te zweven.

De vierkante structuur van deze vervlofingsringen sluit aan bij de trouwringen van la Maison die ook vierkant zijn. Deze laatste kenmerken zich door hun dikte (2 of 4 mm), hun materiaal (goud of platina) en de plaats van de steen die toelaat om ringen en trouwringen met elkaar te combineren.

De collecties Pulse en Seventies laten toekomstig getrouwde koppels toe om voor eenzelfde design te kiezen dankzij de uniseks ringen. Beide collecties geven vormen aan tubulaire ringen, een cilindervorm die Jean Dinh Van in het midden van de jaren 1970 lanceerde en vandaag een klassieker is bij de moderne juwelier.

